

och hemåt han gior.
 9. De rustet sig i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 8. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 7. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 6. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 5. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 4. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 3. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 2. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,
 1. Men den som var i en stuga, som var i en
 stuga, som var i en stuga, som var i en stuga,

16. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 15. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 14. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 13. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 12. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 11. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 10. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 9. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 8. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 7. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 6. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 5. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 4. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 3. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 2. Kommet till mig i dag, om jag kan.
 1. Kommet till mig i dag, om jag kan.

GS 499

manens namn blir Dlle Går, Ty mor min kall' des
 Gåra- Stina.
 Bonden:
 Nå, Dlle, så ej der och häng! Hvar fan har
 du fått dessa pengar? Din slängel, gör din tjänst
 som dräng Och akta dig för mina slängar. Jag
 föder och jag lönar dig Och därför skall du väl
 arbeta. Försök ej att förringa mig, Ty annat skall
 du då få weta.
 Wärfwaren:
 Håll mun, ty Dlle wärfwad är, Och pen-
 garna är wärfningssumman. Det hjälper icke att du
 swär, Han lyder endast mig och trumman. — Kom,
 Dlle du, och följ mig blott, Ett halftop du be-
 står, wi tömma En Kål för Dlle's lydas lott, En
 Kål för alla jäntor ömma.
 Bonden:
 Åh, har man nånsin sett på fan, Att jag min
 Dlle skulle mista; Men ett, tu, tre, jag går till
 sta'n Och stryker poiken ur krigslista Med pengar,
 det förstås, Kapten Förfår sig nog på tocken wa-
 ra; Men Dlle han skall också se'n Ritt fordrings-
 anspråk få erfara.
 Rekryten Dlle Går:
 Ty fan, ett sådant Går jag war Då jag den
 Wifwen lät mig fånga! Blott nyp och ställsord
 alla där Och småll på byrorna de tränga! Rau
 Gåra-kalle kallar mig; O, om husbonden wille
 komma Och ta' mig åter hem till sig, Jag skulle
 bli hans Går det fromma!

Fyra
W i s o r.
 Den Första:
 Stockholms-Wisan.
 I Stockholm der har jag varit ic.
 Den Andra:
 Mästeraden.
 Nu ä' wi på mästeraden, Jassa, jassa! ic.
 Den Tredje:
 Argå hundar så riswet skinn.
 Bewäringen mönstras på Slätten i dag. ic.
 Den Fjerde:
 Wärfwaren, Drängen och Bonden.
 Säg, har du lust att bli Soldat? ic.

Stockh 1853. Trykte hos A. Nilsson.
 Pris: 1 fl. banko.
 52

7. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 8. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 9. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 10. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 11. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 12. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 13. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 14. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 15. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 16. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 17. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 18. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 19. Gärn har det varit en stor glädje för mig.
 20. Gärn har det varit en stor glädje för mig.

10. Men Sönas förfärdiga den flundre trand
 och rågar, i sådan, mot alla en känd. Och
 tringhärskad af "fänd" på lantbrukare och
 laddade sig af smäktens lög.
 11. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 12. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 13. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 14. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 15. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 16. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 17. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 18. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 19. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.
 20. Men en vild fjerringsman, som bodt var
 bel. Karl uti ett färd och färd uti en färd.
 af färd och färd, och färd, och färd, och färd.

Tids nog kan behöfvas, för ädlare mål, Att profs-
 wa sin armkraft, sitt mod och sitt stål.

Den Fjerde.

Wärswaren, Bonddrängen och Bonden.

Wärswaren:

Säg, har du lust att bli Soldat? Du trodes
 mig så rakter vara. Grann' kläder, pengar, dricka,
 mat Du får, och kan din kassa spara. Att vara
 bonddräng, ah sy fan, Min gosse, sådant ej anstår
 dig, Men grann spatsera uti sta'n Helt stolt och rak
 och rast och modig.

Drängen:

Ja, tag mig tusan, jag har lust Att låta mig
 till frigsman värswa. Här släpar jag i swett och
 pust Och ändå intet kan förvärswa. Hur mycket pen-
 gar får jag nu? Gif mig tolf eller tjugufyra, Riks-
 daler menar jag, hör du Och sen så supa wi oss hyra.

Wärswaren:

Se, här är tolf, min vän, se på! Hvad heter
 du? blir första frågan. Ut i min rulla skall du stå
 Och bli kamrat i eld och låga, Bland krut och kulor,
 knall och fall, Der mod och tapperhet skall pröfwas.
 Så räk mig handen nu, det skall Sen mellan oss
 ej skriftligt höfwas.

Drängen:

Se, här är näfwen, känn på den! Nu är jag
 ju en man i staten, En utaf Kongens tjenstemän,
 Ej mera dräng för bara maten. Jag heter Olle, du
 förstår, Och dessa pengar ä' ju mina; Mitt frigs-

Den Första.

Stockholms-Wisan.

1. Stockholm der har jag varit rätt nu rätt nu
 Sju år, de hafwa varit som tu som tu; Jag kom
 från staden Sala i frack i frack, Ni skulle ha
 hört mig tala af, af! af, af!
 2. Hvad Stockholm frestar en yngling än-
 då :: Jag kom på apostlahästar så rå :: Tog
 märkning till Swea Garde till sist :: Men kin-
 tigt förstås var det likwißt. ::
 3. Först lärde jag mig marchera så rak ::
 Straxt kunde jag exercera med smal :: Gemäret
 förbytt med plogen blef lätt :: Gick mig en fäst-
 mö på krogen så nått. ::
 4. Korpralen som lärt mig Rjuta blef stral ::
 Och straxt så blef jag med full valuta Korprat ::
 Silfvergalon kring krogen jag fik :: Samt pip-
 rågget ned till magen det gick. ::
 5. Naturen har säkert ämnat mig till ::
 En frigare, fast han lemnat mig still :: Jag lik-
 nas ibland kamrater på wakt :: Wid Carl Jo-
 han bland soldater gif akt. ::
 6. Hur trefligt ändå att vara soldat ::
 Man friar naturligt bara för mat :: Bli'r bjuden
 af sin flamma på the :: Och sitter ja' med den-
 samma i knä. ::